ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"ΛΗΨΕΣΘΕ ΔΥΝΑΜΙΝ,,

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεραπόκρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Οἱ Ἀπόστολοι μετ' ὀλίγον θὰ ἐβλεπαν τὸν Κύριον νὰ ἀναλαμβάνεται εἰς τὸν οὐρανόν. Κίνδυνος ὑπῆρχε μήπως ἡ λύπη καλύψῃ τὸν ὁρίζοντα τῆς ψυχῆς των καὶ ὁ φόβος παραλύσῃ τὰς δυνάμεις των. Πῶς θὰ ἠμποροῦσαν αὐτοί, οἱ ἀγράμματοι μαθηταί, νὰ πείθουν τοὺς ἀνθρώπους, οἱα νὰ ἀρνηθοῦν τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν των καὶ νὰ προσκυνήσουν ὡς Θεὸν τὸν ἐσταυρωμένον Ἰησοῦν; Πῶς θὰ ἐπεθύμουν οἱ ὁμοεθνεῖς των καὶ πῶς θὰ κατέπιπτε τὸ οἰκοδόμημα τῆς εἰδωλολατρείας; Ἀλλ' ὁ Κύριος προλαμβάνει καὶ εἰδε εἰς τὰς ἀπορίας καὶ ἀγωνιχίας των ἀπάντησιν παρηγόρον καὶ ἐνδεδυνατικήν, βεβαιωσιν κατηγορηματικὴν ὅτι εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολὴν των δὲν πρόκειται νὰ εἶναι μόνοι. «Λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς», προλέγει εἰς τοὺς μαθητάς του. Θὰ λάβετε ἐνίσχυσιν καὶ δύναμιν, ὅταν θὰ κατέλθῃ εἰς σᾶς τὸ Ἅγιον πνεῦμα. Καὶ ἐπραγματοποιήθη αὐτὸ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Τότε «ἐγένετο ἐκτοῦ οὐρανοῦ ἦχος «ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας» καὶ «ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς» καὶ «ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ. β' 2—4).

«Λήψεσθε δύναμιν».

Καὶ εἶναι πραγματι μεγίστη καὶ ἐκπληκτικὴ εἰς ἀποτέλεσμα ἡ δύναμις, ποὺ ἔλαβαν τότε οἱ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι. Δὲν ὁμοιάζει αὐτὴ μὲ τὴν δύναμιν, ποὺ διαθέτουν οἱ ἄνθρωποι. Δὲν προέρχεται ἐκ τῶν κάτω ἀλλ' εἶναι «δύναμις ἐξ ὕψους» (Λουκ. κδ' 49). Δὲν εἶναι ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν οὐρανῶν. Εἶναι δύναμις, τὴν ὁποίαν χαρίζει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὁ Θεός.

Δὲν βλέπετε, ἀδελφοί μου, τὴν δύναμιν ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων; Δὲν ὠμιλοῦσαν μὲ λόγους ἐντυπωσιακούς, μὲ ρητορικὰ ἐπιχειρήματα κατὰ τὰ διδάγματα τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας. Τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων ἐγίνετο ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς καλοπροαιρέτους ἀνθρώπους. Ὄχι δὲ μόνον τότε, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν δὲν εἶναι ἡ συναρπάζουσα εὐγλωττία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ρητόρων, ποὺ συγκινεῖ τοὺς ἀκροατάς, ἀλλ' ἡ μυστηριώδης δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι στεροῦνται γνώσεων καὶ σοφίας ἀνθρωπίνης, φωτιζόμενοι ὅμως ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὁμιλοῦν μὲ δύναμιν λόγου ποὺ ἀφοπλίζει τοὺς ἀντιθέτους καὶ πείθει τοὺς καλῆς διαθέσεως ἀροατάς.

«Λήψεσθε δύναμιν»

Ἀκόμη ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἦτο δύναμις θαυματουργική. Εἶχε δοθῆ καὶ προηγουμένως ἀπὸ τὸν κύριον εἰς τοὺς μαθητάς ἀλλὰ τώρα ἐδόθη εἰς βαθμὸν μεγαλύτερον. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶχε προείπει, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματί του ἐπρόκειτο οἱ Ἀπόστολοι νὰ πραγματοποιήσουν ἐξαίρετα θαύματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἦσαν ἀπτὴ ἀπόδειξις ὅτι διὰ μέσου τῶν Ἀποστόλων ἐνήργει ἡ θεία δύναμις τοῦ ἀναστάντος Λυτρωτοῦ. Ὅταν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, οἱ Ἀπόστολοι ἐθεράπευσαν τὸν ἐκ γενετῆς χωλόν, ὁ ἀπόστολος Πέτρος παρρησίᾳ διεκήρυξεν ὅτι ἡ δύναμις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ χωλὸς ἐθεραπεύθη, δὲν ἦτο δύναμις ἀνθρωπίνη, ἀλλὰ δύναμις τὴν ὁποίαν ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι εἶχον ἀπαρνηθῆ (Πράξ. γ' 12).

«Λήψεσθε δύναμιν»

Ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτὴ ἰδιαιτέρως εἶναι δύναμις ἐξαγιαστικὴ. Εἶναι δύναμις, ἡ ὁποία κατακαίει πᾶσαν ρίζαν κακίας καὶ ἁμαρτίας, ποὺ ὑπάρχει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνδυναμώνει καὶ ἐνισχύει τὴν θέλησιν εἰς ἐκτέλεσιν πάσης ἐναρέτου πράξεως. Εἶναι δύναμις ἀγαθοποιός, δύναμις ζωῆς ἁγίας, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται εἰς τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν, εἰς τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν πραότητα, εἰς τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ἀγάπην. Καὶ διότι ἀκριβῶς ἡ δύναμις αὐτὴ ὑπάρχει καὶ ἐνεργεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸ μόνον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πραγματοποιοῦνται οἱ καταπληκτικαὶ ἠθικαὶ μεταβολαί, αἱ πνευματικαὶ νεκραναστάσεις τὰς ὁποίας καμμία ἄλλη δύναμις δὲν ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ τὰς μετσιώσῃ.

«Λήψεσθε δύναμιν».

Ἀδελφέ μου, τί λέγεις; Τὴν δύναμιν αὐτὴν ποὺ μεταδίδει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὴν ἔχεις αἰσθανθῆ καὶ σὺ εἰς τὸ ἐσωτερικόν σου; Ἔχεις συνδεθῆ μαζί της; «Ὅταν διὰ καταλλήλου συσκευῆς συνδέσωμεν τὸ σπίτι μας μὲ τὴν πηγὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἔχομεν καὶ φῶς καὶ κίνησιν καὶ θερμότητα. Καὶ ὅταν διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας συνδέσωμεν τὸν ἑαυτόν μας μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λαμβάνομεν φῶς, ποὺ φωτίζει τὴν διάνοιάν μας καὶ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ καθήκοντος. Λαμβάνομεν χάριν, ποὺ ἐξαγιάζει τὸ ἐσωτερικόν μας καὶ κάμνει τὴν ψυχήν μας νὰ φλέγεται ἀπὸ ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτήν μας. Λαμβάνομεν δύναμιν θελήσεως, ὥστε νὰ λέγωμεν πάντοτε τὸ ὄχι εἰς τὸ κακὸν καὶ τὴν ἁμαρτίαν, νὰ ἐργαζώμεθα δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀγαθόν.

«Λήψεσθε δύναμιν»

Αὐτή, παντοδύναμε Κύριε, ἡ ἰδική σου δύναμις, ποὺ ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς σου μὲ τὴν κάθοδον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν ἔνδοξον ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὴ εἶναι πράγματι ἡ μεγαλυτέρα δύναμις ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸ σύμπαν. Αὐτὴ ἐνίκησε τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας. Αὐτὴ ὡδήγησε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν καὶ αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ κάθε κίνδυνον καὶ ἀπὸ κάθε κακόν. Ὦ Κύριε! Μὲ τὴν δύναμίν σου τὴν ἀκαταμάχητον σὲ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προστατεύῃς καὶ νὰ μᾶς περιβάλλῃς. Διότι μὲ τὴν ἰδικήν σου δύναμιν θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἀναδειχθῶμεν νικηταὶ τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἁμαρτίας. Μὲ αὐτὴν θὰ ἀποκρούωμεν τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ πονηροῦ, θὰ ἐνισχυώμεθα εἰς τὸ καθῆκον καὶ θὰ ἐργαζώμεθα τὴν ἀρετήν. Χάριζέ μας, Κύριε, πλουσίαν τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, διὰ νὰ λέγωμεν καὶ ἡμεῖς πάντοτε μαζῆ μὲ τὸν Ἔνδοξον Ἀπόστολόν σου. «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ». Ἀμήν.

ΧΡ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον του

ΠΟΙΟΣ ΥΠΗΡΞΕΝ Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

Τοῦ κ. Εὐαγγέλου Στρουμπούτα

Καρπὸς τοῦ Κερκυραϊκοῦ ἐρωτα καὶ τῆς Ζακυνθινῆς ἀρχοντιᾶς στὸ πιὸ μυροδοσμο νησὶ τοῦ Ἰονίου, στὴν Ζακύνθο, πρωταντίκρυσε τὸν Ἀπριλιάτικο ἥλιο, ποὺ παιχνιδιζε στὴ χρυσὴ ἀμμουδιὰ κάποιας ἀφρολουσμενῆς ἀκρογιαλιᾶς, ὁ Ἄνθρωπος Ἰωάννης. Ἦταν Ἀπρίλης τοῦ 1792. Ἡ Ἀντρεανὴ σύζυγος τοῦ Τζανέτου Κάλβου τὸ γένος Ρουκάνη ἔφερνε στὸν κόσμο τὸ μεγάλο ποιητή. Ὁ Κερκυραῖος ἀξιωματικὸς τοῦ βενετσιάνικου μισθοφορικοῦ στρατοῦ εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὸ νησὶ γιὰ ὑπηρεσία ποὺ ὡστόσο κάποια ἀγαθὴ μοιρα τον προωρίζε νὰ γίνῃ πατέρας ἑνὸς ἀπὸ τοὺς θετεράνους τῆς ποιησης. Μὰ ἡ μοῖρα δὲν εἶναι παντα ἀγαθή, ἡ μοῖρα τοῦ ποιητὴ εἶναι ζηλόφθονη, δὲν εἶναι ἀκόμη δεκα χρονῶν, ὅταν ἦλθε νὰ ταραξῃ τὴν παιδικὴ του γαλήνη, μὲ τὴν πιο τραγικὴ εἰρωνία. Χώρισαν οἱ γονεῖς του καὶ τὸν ἀνάγκασαν νὰ κόψῃ στὰ δυὸ τὴ μικρὴ του καρδιά. Ἦταν μᾶλλον μοιραῖο καὶ τοῦτο, διότι ἀπὸ τότε ἄρχισε ἡ περιπέτειά του. Φεύγει μὲ τὸν πατέρα του γιὰ τὸ Λιβόρνο τῆς Ἰταλίας, ἐνῶ τὸ σμαραγδένιο νησὶ κρατᾶ δεμένη τὴ σκέψη του αἰώνια, στὴν ἀγάπη τῆς μάνας του, ποὺ δὲν θὰ τὸν ξεχάσῃ ποτέ. Ὁ πολίτης τῆς Εὐρώπης παίρνει τὸ δρόμο τοῦ πεπρωμένου, σὲ λίγα χρόνια θὰ τὸν βροῦμε στὴν Φλωρεντία, ἡ πόλη ποὺ στάθηκε φωτεινὸ δρόσημο στὴ ζωὴ τοῦ Κάλβου. Ἐδῶ γνωρίζει τὸν Οὔγκο Φώσκολο, τὸν κατοπινὸ προστάτη καὶ διδάσκαλό του. Ἀπὸ τὸν Φώσκολο ἔμαθε ὁ ποιητὴς τὴν ἀξία καὶ τὸν τρόπο σπουδῆς τῶν κλασσικῶν Ἑλλήνων συγγραφέων. Τὸ 1815 τὸν περιμένει τὸ Μιλάνο γιὰ βραχὺ χρόνο, θὰ φύγῃ πάλι γιὰ τὴν Ἐλβετία, ὅπου ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε ἔλθει καὶ ὁ Φώσκολος. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν καιρὸ ἀρχίζει ἡ μεγάλη δημιουργία. Σκύβουν καὶ οἱ δυο ἀκούραστα στὸ συγγραφικὸ ἔργο τους, ἴως ὅτου, ὅλως παράδοξα καὶ ἀδικαιολόγητα ἡ Ἐλβετικὴ Ἀστυνομία τοὺς διακόπτει, στερώντας τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τοὺς εὔχυμους καρποὺς τῆς σπουδαίας αὐτῆς συνεργασίας. Τοῦτο τὸ σταμάτημα στάθηκε παντοτινό. Δὲν θὰ ξανασυναντηθοῦν οἱ δύο μεγάλοι ἄνδρες. Ὕστερα ἀπὸ καιρὸ ὁ γέρο—Φώσκολος ἔκανε λόγο γιὰ ἀχαριστία τοῦ νεαροῦ. Μὰ ὅταν πέθανε, ἕνα ἄρθρο τοῦ Κάλβου, ἔριξε ἄπλετο φῶς, στὸ σκοτεινὸ καὶ ἐπιλήψιμο τοῦτο σημεῖο τῆς ζωῆς του.

Στὸ Λονδῖνο ποὺ ἦλθε ὁ ποιητὴς ἔνοιωσε πληχτικὴ μοναξιὰ καὶ παντρεύτηκε κάποια Ἀγγλίδα, ἡ ὁποία τοῦδωσε καὶ μιὰ κόρη, γιὰ νὰ χάσῃ σὲ λίγο διάστημα καὶ τὶς δυό. Ὁ θάνατός τους πρόσθεσε ἀκόμη ἕνα βλιβερὸ φορτίο στὴ ζωή του. Εἶχε σιγάσῃ ἡ μοῦσα του, ὅταν ἡ εἴδηση τῆς ἐπανάστασης τοῦ γένους ξυπνᾶ μέσα του τὴ Λυρικὴ ὁρμὴ σὲ μιὰ μεγαλειώδη ψυχικὴ ἀνάταση γιὰ τὴν ἀγάπη τῆς Πατρίδας. Γράφει εἴκοσι ποιήματα, ὅλα γιὰ τὴν ἐπανάσταση καὶ φεύγει γιὰ τὸ Ναύπλιον νὰ δώσῃ καὶ τὴ ζωή του, ἂν χρειασθῆ γιὰ τὸ μεγάλο σκοπό. Μὰ δὲν μας ἐγκαταλειπει οὔτε καὶ στὶς δύσκολες ἀκόμη στιγμὲς ἡ παλιά μας ἐρωμένη... Ναὶ ἡ ἀντιζηλία δὲν τοὺς ἄφισε νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀφιλόκερδη προσφορά. Τὸ Παρίσι τὸν δέχεται πάλι στὴ ματωμένη ἀκόμη ἀγκαλιά του καὶ τὸ 1824 δημοσιεύει συλλογὴ πατριωτικῶν ὠδῶν, τὸν φλογίζει ὁ πόθος τῆς φυλῆς. Δὲν τὸν κρατᾶ ὁ τόπος, τὸ 1827 ξαναγυρίζει στὸ νησὶ τῆς Ναυσικᾶς. Ἡ Ἰόνιος Ἀκαδημία ὕστερα ἀπὸ διαφωνίες τὸν ὑποδέχεται συγκινητικὰ στὴν ἕδρα τῆς Φιλοσοφίας. Μὰ τὸ ἀνήσυχο πνεῦμα του δὲν βρίσκει τὴν δημοσιότητα ποὺ ζητᾶ. Σύντομα παραιτεῖται καὶ γίνεται συντάκτης μιᾶς ἐφημερίδας. Ἐδῶ σταματᾶ τὸ ποιητικό του ἔργο. Καταπιάνεται μὲ τὴ μετάφραση ξενογλώσσων ἔργων καὶ τὴ συγγραφὴ δικῶν του. Ἡ ἴδια πικρόχολη μοῖρα τὸν ἀκολουθεῖ, οὔτε στὴν Κέρκυρα ἐκτιμᾶται τὸ ἔργο του, δὲν μισεῖ ὅμως κανέναν ἡ μεγάλη ψυχή του. Θὰ ἐπανέλθωμεν ὅμως εἰς τὸ ἑπόμενον.

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΤΑΣ

ΙΩΑΝ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Χειρουργὸς Ὀδοντίατρος

Ὁδὸς Κορίνθου 233 Ἔναντι Ταχυδρομείου

Τηλ. 23—47

Ἐκτελοῦνται ἅπασαι αἱ νεώτεραι ἐργασίαι.

Δέχεται καθημερινῶς 10—1 καὶ 5—8 μ.μ.

ΑΙ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΙΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ

Τοῦ ἐν Παρισίοις συνεργάτου μας, ἱεροδιακόνου κ. Π. ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΥ.

Τόσον ἡ ἔλλειψις εἰς τοὺς πολλοὺς τῆς βαθυτέρας γνώσεως τοῦ πνεύματος τῆς Ἁγίας Ἡμῶν Θρησκείας, ὅσον καὶ ἡ ἐσκεμμένη συκοφαντικὴ πολεμική, ἐκείνων οἵτινες μισοῦν καὶ ἀντιπαθοῦν αὐτήν, ἔχουν δημιουργήσῃ ὡρισμένας προκαταλήψεις, ὡρισμένας πεπλανημένας ἰδέας τοῦ ὑψηλοῦ νοήματος τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Μία ἀπὸ τὰς ἰδέας αὐτὰς εἶναι δῆθεν, ὅτι ἡ θρησκεία μας εἶναι ἀντίθετος πρὸς πᾶσαν χαρὰν τῆς ζωῆς, ὅτι τὸ πνεῦμα αὐτῆς πολὺ συντηρητικὸν καὶ ἴσως ἀσκητικὸν καὶ ὅτι δῆθεν τοὺς ὀπαδούς της τοὺς δημιουργεῖ μελαγχολικοὺς καὶ τοὺς ἀπομακρύνει ἀπὸ κάθε τι ὅπερ σκορπίζει τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν χαράν.

Οὐδὲν ἀναληθέστερον τούτου. Ὁ Χριστιανισμὸς τοῦ ὁποίου τὸ ὑψηλὸν περιεχόμενον ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν καὶ θίγει τὰ εὐγενέστερα συναισθήματα αὐτῆς, εἶναι μεγάλη πλάνη νὰ νομίζῃ κανείς, ὅτι ἀποκλείει καὶ περιφρονεῖ καὶ καταπνίγει εἰς τοὺς χριστιανοὺς τὴν χαράν, αὐτὸ τὸ ἰσχυρὸν συναίσθημα τῆς ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης, τὸ ὁποῖον φαιδρύνει τὴν πολύμοχθον καὶ πλήρη πικριῶν ἀνθρωπίνην ζωήν. Ἀντιθέτως ἡ ἀτμόσφαιρα αὐτοῦ εἶναι ἀτμόσφαιρα διαρκοῦς χαρᾶς.

Χριστιανισμὸς δὲν σημαίνει φυγὴ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, μελαγχολία καὶ περιφρόνησις πάσης καλῶς ἐννοουμένης χαρᾶς, τὴν ὁποίαν χαρίζει ἡ ἤρεμος συνείδησις, ἡ φύσις καὶ ὁ πολιτισμὸς.

«Ἡ λέξις «Εὐαγγέλιον» τί σημαίνει; Χαράν. Ἀγαθὴν καὶ χαρμόσυνον ἀγγελίαν. Ὁ Ἰδιος δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς χαρᾶς, ἐπλήρωσε τὴν ἀγγελίαν ταύτην διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ παραδείγματος καὶ ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετεῖχε πάσης τερπνῆς τῆς ζωῆς ἀπολαύσεως. Διὸ καὶ τὸν βλέπομεν προθύμως νὰ συντρώγῃ καὶ νὰ συμπίνῃ μετὰ τῶν χαιρόντων, νὰ παρευρίσκεται εἰς χαρμόσυνα κοινωνικὰ γεγονότα π. χ. εἰς γάμους καὶ τὸ εὐεργετικό του χέρι νὰ μεταβάλῃ τὸ νερὸ σὲ κρασί. Ἀκόμη τὸν βλέπομεν νὰ χαίρῃ ὅταν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἤλειψε τοὺς πόδας του μὲ τὸ πολύτιμον μῦρον, ν' ἀπευθύνῃ τὸ «Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε» καὶ νὰ συνιστᾶ εἰς τοὺς μαθητάς Του, ἵνα ἡ ἰδική Του χαρὰ μείνῃ μετ' αὐτῶν καὶ πληρωθῇ».

Τὸ πνεῦμα τῆς ἀπαισιοδοξίας, τῆς λύπης καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως ξένον πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν. Ὁ Κύριος ὄχι μόνον δὲν ἀπέκλεισε τὴν συμμετοχὴν των εἰς πᾶν ὅ,τι ἠθικῶς εὐχάριστον τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ διεκήρυξε κατ' ἐπανάληψιν ὅτι ἀληθὴς μαθητὴς του δὲν εἶναι ἐκεῖνος ὅστις περιφρονεῖ τὴν κοινωνίαν, τὴν οἰκογένειαν (οἱ ἕνδεκα ἐκ τῶν μαθητῶν του ἦσαν ἔγγαμοι), ἀποφεύγει τοὺς ἄλλους, περιορίζει τὴν εὐσέβειάν του εἰς πενθίμους ἐκδηλώσεις καὶ ἀφανίζει τὸ πρόσωπόν του, ὡς οἱ Φαρισαῖοι.

Ἀληθὴς ὀπαδός του εἶναι ἐκεῖνος ὅστις γνωρίζει νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν ζωὴν καὶ δύναται ὡσὰν τὸ μικρὸ παιδὶ νὰ χαίρῃ ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα, εἰς πᾶν δῶρον τῆς φύσεως καὶ εἰς πᾶσαν θέαν τοῦ καλοῦ.

Ἡ χριστιανικὴ χαρὰ δημιουργεῖται ἐκ τῆς ἀγίας ζωῆς καὶ ἔγκειται εἰς τὴνἐσωτερικὴνεἰρήνην τῆς ψυχῆς εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως, ἥτις ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος, τῆς ἐργασίας τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς.

Ἡ χαρὰ αὕτη εἶναι διαρκής, παραμένει πάντοτε ἀνθηρά, ἀκατάβλητος καὶ δὲν ἐξουδετερώνεται οὐδέποτε ἀπὸ οὐδεμίαν θλῖψιν καὶ δοκιμασίαν τῆς ζωῆς.

+ ΠΑΝΑΓ. ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΣ, Διάκονος Ἁγίου Στεφάνου Παρισίων

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἓν ἀντίτυπον τῆς μελέτης μου «Μετέβη ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, εἰς Ρωσίαν;», ἐντελῶς δωρεάν, ἂς ἀποταθῇ εἰς τὸν Κον Χ. Σιμιγιάτον, Καραΐσκάκη 172α, ἐνταῦθα.

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ

Κολοκοτώνη 34 (Γκαράζ)

Τηλέφωνον 23—45 Πάτραι

Ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Πατρῶν

ΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΔΟΝ

Μέγα τὸ ὄφελος παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν

Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν Πατρῶν παραγομένου προβείου καὶ αἰγείου γάλακτος πρὸς παρασκευὴν τυροκομικῶν προϊόντων, συντελουμένη καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς ὑποτυπώδη καὶ γυμνὰ παντὸς μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τυροκομεῖα, ἀπησχόλησε σοβαρῶς τοὺς ἰθύνοντας τῆς ἐνταῦθα Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Πατρῶν.

Ἀφορμὴ εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔδωσεν ἡ μὴ εἰς ἱκανοποιητικὰς διὰ τοὺς κτηνοτρόφους τιμὰς διάθεσις τῶν προϊόντων τούτων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ δημιουργούμενος ἑκάστοτε κίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς μὴ καταλλήλου καὶ διὰ συγχρόνων μέσων παστεριώσεως τοῦ γάλακτος.

Οὕτω ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Πατρῶν, ἐνδιαφερομένη καὶ διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτῆν τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας μας, κατόπιν μελέτης ἀπεφάσισε καὶ ἐπέτυχε τελικῶς τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς νέου εἰς θέσιν Πρὲβεδος Φαρρῶν προτύπου τυροκομείου, λειτουργοῦντος ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου λίαν ἱκανοποιητικῶς, δεδομένου ὅτι ἤδη τυροκομεῖ τὸ 70% περίπου τῆς ὅλης παραγωγῆς γάλακτος τῆς περιοχῆς.

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου τοῦ τυροκομείου καὶ διὰ τὸν ἐξοπλισμόν του μὲ τὰ τελειωτάτου τύπου μηχανήματα τοῦ Ἰταλικοῦ ἐργοστασίου «Σόρντι» διετέθησαν δώδεκα χιλιάδες δολλάρια. Προβλέπεται δὲ μελλοντικῶς ἡ ἵδρυσις δύο εἰσέτι ὁμοίων τυροκομείων, γεγονὸς τὸ ὁποῖον θὰ καταστήσῃ τὴν περιφέρειάν μας πρωτοπόρον εἰς τὸν τομέα αὐτόν, δεδομένου ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς τοῦ τυροκομείου Πρεβέδουδου λειτουργεῖ ἕνα ἀκόμη εἰς τὸ Ναύπλιον.

Τὸ τυροκομεῖον Πρεβέδου δύναται νὰ ἐπεξεργάζεται τρεῖς χιλιάδες περίπου γάλακτος ὡριαίως, τὰ δὲ παραγόμενα ὑπ' αὐτοῦ τυροκομικὰ προϊόντα, λόγῳ τῆς αὐτομάτου καὶ καταλλήλου ἐπεξεργασίας τοῦ γάλακτος εἶναι ἀνωτέρας ποιότητος, δυνάμενα νὰ συναγωνισθοῦν ἐπαξίως τὰ τῶν ἄλλων περιφερειῶν καὶ τῶν ξένων χωρῶν.

Ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν διαθέτουσα τρία φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ ἐπαρκῆ δοχεῖα ἐξ ἀνοξειδότου χάλυβος, περιέρχεται καθ' ἑκάστην τὴν περιοχὴν καὶ παραλαμβάνει τὸ γάλα τῶν κτηνοτρόφων δέκα τεσσάρων περίπου χωρίων, ἀπὸ τὰ ποιμνιοστάσια, ἀποφευγομένης οὕτω τῆς ταλαιπωρίας τῶν κτηνοτρόφων νὰ κομίζουν αὐτοὶ τὸ γάλα ἑνίοτε καὶ ἀπὸ ἀπόστασιν ὁλοκλήρων χιλιομέτρων.

Ἐπίσης, τὸ καὶ βασικώτερον, διὰ τῶν μηχανικῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν, ἐλέγχεται ἡ ποιότης τοῦ παραλαμβανομένου γάλακτος, ἀποφευγομένης οὕτω τῆς νοθείας. Συγίζεται δὲ μὲ τόσην ἐπιμέλειαν καὶ ἀκρίβειαν, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ παρουσία τῶν κτηνοτρόφων κατὰ τὴν παράδοσιν νὰ θεωρῆται περιττή.

Ἡ τοιαύτη προσπάθεια τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἀποσκοποῦσα κυρίως εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας μας, δεδομένου ὅτι ἡ τυροκόμησις διενεργεῖται διὰ λογαριασμόν των, εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου, προβλέπεται δὲ ὅτι, μὲ τὴν προοδευτικῶς αὐξανομένην προσκόμισιν ὑπὸ τῶν κτηνοτρόφων γάλακτος θὰ μειωθῇ καὶ ὁ κόστος παραγωγῆς τῶν τυροκομικῶν προϊόντων ὁπότε τὸ κέρδος τῶν παραγωγῶν θὰ εἶναι μεγαλύτερον.

Πέραν ὅμως τῆς ὠφελείας τῶν κτηνοτρόφων καὶ τῆς παραγωγῆς ἐκλεκτῶν τυροκομικῶν προϊόντων, ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν θὰ ὠθήσῃ ὡς ἀναμένεται τοὺς κτηνοτρόφους εἰς τὸ νὰ αὐξήσουν καὶ τὰ ποίμνιά των καὶ νὰ βελτιώσουν τὸ εἶδος των. Ἄλλους δέ, μὴ κτηνοτρόφους, ἀσχολουμένους σήμερον μὲ τὴν ἀσύμφορον καλλιέργειαν τοῦ σίτου, νὰ τραποῦν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιτύχῃ ἡ καταβαλλομένη ἀπὸ τοῦ Κράτους προσπάθεια τῆς ἀναδασώσεως καὶ αὐξήσεως τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Κράτους προσπάθεια τῆς ἀναδασώσεως καὶ αὐξήσεως τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Κράτους προσπάθεια τῆς ἀναδασώσεως καὶ αὐξήσεως τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας.

Ἐπιβάλλεται, τὸ τονίζομεν, ἵνα ἐνισχυθῇ διὰ παντὸς μέσου, ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Πατρῶν, εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ὁποίων στηρίζεται σήμερον ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ.

Κ. ΒΡΗΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Τακτικαὶ παραλαβαὶ νέων ΔΙΣΚΩΝ σὲ ΛΑΪΚΑ—